

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. אשר מצרים מעבדים אתם (ו,ב) - מפני מה נענש א"א ונשתעבדו בניו למצרים ר' וי' שנים וכו'
2. ושמ' ה' לא נודעתי להם (שם,ג) - שם בן ד' אותיות חכמים מוסרין אותו לתלמידיהן פעם א' בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע
3. שם - אלא מנחת חוטא ומנחת קנאות דפסולין שלא לשמן מנלן חטאת טעמא מאי משום דכתיב בה היא הכי נמי הא כתיב בהו היא אשם נמי הא כתיב ביה הוא ההוא הוא לאחר הקטרת אימורין הוא
4. והוצאתי... והצלת... וגאלתי... ולקחתי (שם,ז-ז) - אפי' עני שבש"ר לא יאכל עד שיסב ולא יפחתו לו מד' כוסות של יין ואפי' מן התמחוי
5. שם - ד' כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי מזיגת כוס יפה/ ד' כוסות שאמרו ישנן רביעית יין האיטלקי (2)
6. ומעבדה קשה (שם,ט) - ר"י כד אזיל לב"מ שקיל גולפא על כתפיה אמר גדולה מלאכה שמכבדת את בעליה
7. לא שמעו אלי (שם,יב) - מלך לא דן כו' אמר רב יוסף ל"ש אלא מלכי ישראל אבל מלכי בית דוד דן ודין אותן... אלא מלכי ישראל מ"ט לא משום מעשה שהיה דעבדיה דינאי מלכא קטל נפשא וכו'
8. ואני ערל שפתים (שם) - השתא דאמרת קריה מעבכא לפיכך אלם ואלמית שחלצו חליצתן פסולה
9. שם - החרשת והשוטה והבוגרת ומוכת עץ אין להן טענת בתולים... היכא דלא קא טענה איהי מי שמעת ליה אין כיון דאמר ר"ג מהימנא כגון זו פתח פיק לאלם הוא
10. מבנות פוטיאל... ותלד לו את פינחס (שם,כה) - למימרא דפינחס מיוסף אתי והא כתיב... מבנות פוטיאל לו לאשה מאי לאו דאתי מיתרו שפיטם עגלים לע"ז לא מיוסף שפיטפט ביצרו... אלא אי אבוא דאימיה מיוסף דאימיה מיתרו ואי אימיה דאימיה מיוסף אבוא דאימיה מיתרו
11. ראה נתתיך אלהים לפרעה (ז,א) - מימות משה ועד רבי לא מצינו תורה וגדולה במקום א'
12. ואהרן אחיך יהיה נביאך (שם) - מ"ח נביאים וז' נביאות נתנבאו להם ליש"ראל
13. קח את מסך (שם,ט) - משננז ארון נגנזה עמו צננזת המן וצלוחית שמן המשחה ומקלו של אהרן ושקדיה ופרחיה
14. כבד לב פרעה (שם,יד) - לפירחא דליבא לית' ג' ברושיאיתא דחטי ונישטרינהו בדובשא וניכול וניב' אבתריהו חמרא חייא לצרחא דליבא לית' ג' ביעי וניביא וביעתא דכמונא וביעתא דשומשמי וליכול
15. שם - כי בעיתו מעיל ומיגמרי קמי רבייכו גרסו מתניתא ועלו לקמי רבייכו וכי יתביתו קמיה חזו לפומיה דכתיב והיו עיניך ראות את מוריד וכי גרסיתו גרסו על נהרא דמא דכי היכי דמשכן מיא משכן שמעתתיכו
16. והדגה אשר ביאר תמות (שם,יח) - למה הדבר דומה לשועל שהיה מהלך ע"ג הנהר וראה דגים שהיו מתקבצים ממקום למקום
17. ובאש היאר (שם) - נפל לבור והבאיש מימיו אמר רבא ל"ש אלא שהבאיש בשעת נפילה אבל לאחר נפילה פטור מ"ט הוי שור בור ומים כלים ולא מצינו בור שחייב בו את הכלים
18. ועל כל מקוה מימיהם (שם,ט) - שבתחלה היו טובלין במי מערות מכונסין וסרוחין והיו נותנין עליהן מים שאובין התחילו ועשאום קבע גזרו עליהם טומאה
19. והדגה (שם,כא) - דג שאני טועם אסור בגדולים ומותר בקטנים דגה שאני טועם אסור בקטנים ומותר בגדולים דג דגה שאני טועם אסור בין בגדולים בין בקטנים
20. ולא יכלו מצרים לשמות (שם) - למה הדבר דומה לעבד שבא למזוג כוס לרבו... תניא שפך לו רבו קיתון על פניו וא"ל אי אפשי בשמושך
21. שם - מעשה בביתו של נחוניא חופר שיחין שנפלה לבור גדול באו והודיעו את רבי חנינא בן דוסא שעה ראשונה אמר להם שלום וכו' אמרו לו נביא אתה אמר להם לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי אלא כך אמרתי דבר שאותו צדיק מצטער בו נפשל בו זרעו אמר רבי אחא אעפ"כ מת בנו
22. ויחפרו כל מצרים (שם,כד) - אמר רבב"ח אמר ר' יוחנן שיתין מששת ימי בראשית נבראו... תדבר'י בראשית אל תיקרי בראשית אלא בראשית
23. שם - ל"ש אלא שאין רבים צריכין להם אבל רבים צריכין להם אפי' חפירה מותר [בחוש"מ]
24. ובתנוריד (שם,כח) - מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו עצמן על קדושת השם לכבשן האש
25. שם - מי אמר רב יהודה אמר רב חטאת ששחטה לשם עולה פסולה שחטה לשם חולין כשירה אלקא דמינה מחריב בה דלא מינה לא מחריב בה והתניא תוכו ולא תוך תוכו ואפי' כלי שטף מציל ושני חולין אצל קדשים כמחיצה אצל תנור מה מחיצה אצל תנור לא מהניא לה כלל אף חולין אצל קדשים לא
26. שם - ההוא תנורא דאטחו בה טיחייא אסרה רבה בר אהילי למיכלה לריפתא לעולם ואפילו במילחא דילמא אתי למיכלה בכותחא
27. ובמשארותיך (שם) - משאלת אשה לחבירתה החשודה על השביעית נפה וכברה וריחים ותנור אבל לא תבור ולא תטחון עמה אשת חבר משאלת לאשת ע"ה נפה וכברה
28. ויעשו כן החרטמים (ח,ג) - א"ל זוגין לר"ע לבי ולבך ידע דע"ז לית בה מששא והא קחזינו גברי דאזלי כי מתברי ואתו כי מצמדי מ"ט א"ל אמשול לך משל למה הדבר דומה לאדם נאמן שהיה בעיר וכל בני עירו היו מפקדין אצלו שלא בעדים... הלך זה לבית ע"ז אמרו יסורין דין הוא שלא נצא וחוזרין ואומרים וכי מפני ששועה זה עושה שלא כהוגן אנו נאבד שביעיתנו
29. מן הבתים מן החצרות ומן השדות (שם,ט) - המוכר את העיר מכר בתים בורות שיחין ומערות מרחצאות ושוככות בית הבדן ובית השלחין אבל לא את המטלטלין ובזמן שא"ל היא וכל מה שבתוכה אפי' היו בה בהמה ועבדים הרי כולן מכורין
30. והיה לכנם (שם,יג) - ההורג כינה בשבת כהורג גמל בשבת
31. הנה יוצא המימה (שם,טז) - ע' דעת זקנים - הנצרך לנקביו אל יתפלל ואם התפלל תפלתו תועבה
32. שם - אסור לאדם שיצא בניצוצות שע"ג רגליו מפני שגורא ככרות שפכה ומוציא לעז על בניו שהן ממזרים
33. ומלאו בתי מצרים את הערב (שם,יז) - ישב הראשון על הפתח ומלאהו ובא השני וישב בצדו אע"פ שעמד הראשון והלך לו הראשון חייב והשני פטור

פרשת וארא תשפ"ו – Zichru Simanim Parshas haShavua Quiz

34. שם - אמר אביי ל"ש אלא דא"ל בית סתם אבל א"ל בית זה מלא ידיעה טענתיה א"ל רבא אי הכי אדתני סיפא זה אומר עד היזו וזה אומר עד החלון חייב ליפלוג וליתני בדידה בד"א בבית מלא אבל בית זה מלא חייב אלא אמר רבא לעולם אינו חייב עד שיטעננו בדבר שבמדה שבמשקל ושבמנין וידה לו בדבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין
35. וימת כל מקנה מצרים (ט, ו) - יש נצל לבהמה או אין נצל לבהמה מי אמרי' גמירי נצל דאתי מאדם אבל דאתי מבהמה לא או דלמא ל"ש קחו לכם מלא חפניכם (שם, ח) - הכל לפי מה שהוא אדם מלא קומצו מנחה ומלא חפניו קטרת והשוטה מלא לוגמיו ביוה"כ ובמזון ב' סעודות לעירוב
37. שם - חפן ומת מהו שיכנס אחר בחפינתו
38. שם - הקומץ והלבונה והקטרת... שהקריב מא' מהן כזית בחוץ חייב ר"א פוטר עד שיקריב את כולו... אמר רבה בהקטרה דהיכל דכו"ע ל"פ כי פליגי בהקטרה דפנים דמר סבר מלא חפניו דוקא ומר סבר מלא חפניו לאו דוקא
39. ויזרק אותו משה השמימה (שם, ז) - משחרב הבית בראשונה נתקבצו כיתות כיתות של פרחי כהונה ומפתחות ההיכל בידין ועלו לגג ההיכל ואמרו לפניו רבש"ע הואיל ולא זכינו להיות גזברין נאמנים יהיו מפתחות מסורות לך וזרקום כלפי מעלה ויצתה כעין פיסת יד וקיבלתן מהם (1*+1)
40. שם - אמר ר"י שני רקיעים הן שנאמר הן לה' א-לקיך השמים ושמי השמים ר"ל אמר שבועה
41. ויהי שחין אבעבעת פרח באדם (שם) - ואלו שכופין אותו להוציא מוכה שחין... כ"ד מוכי שחין הן וכולן אמרו חכמים תשמיש קשה להן ובעלי ראתן קשה מכולן
42. למן היום הוסדה ועד עתה (שם, יט) - שבועה קפלו את כל העולם כולו מתושלח ראה אדם שם ראה מתושלח יעקב ראה את שם עמרם ראה את יעקב אחיה השילוני ראה את עמרם אליהו ראה את אחיה השילוני ועדיין קיים והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה (שם, יט) - אלו הן מדבריות ואלו הן בייטות
44. שם - אמר רבי ינאי אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית שנאמר בערתי הקדש מן הבית ורבי יוחנן אמר אפי' חצר קובעת שנאמר ואכלו בשעריך ושבועו (2*+1)
45. ועל כל עשב השדה (שם, כב) - רב דניאל בר קטינא הוה ליה ההיא גינתא כל יומא הוה אזיל וסייר לה אמר הא מישרא בעיא מיא והא מישרא לא בעיא מיא ואתא מיטרא וקמשקי כל היכא דמיבעי ליה מיא
46. ואת כל עץ השדה שבר (שם, כה) - מרחיקין את האילן מן העיר כ"ה אמה ובחרוב ובשקמה נ' אמה אבא שאול אומר כל אילן סרק נ' אמה ואם העיר קדמה קוצץ ואינו נותן דמים ואם אילן קדם קוצץ ונותן דמים ספק זה קדם וספק זה קדם ואינו נותן דמים
47. כצאתי את העיר אפרש את כפי אל ה' (שם, כט) - לעולם יסדיר אדם תפלתו ואחר כך יתפלל
48. שם - רוצח שייצא חוץ לתחום וכו' תנו רבנן ורצח גאל הדם את הרצח מצוה ביד גואל הדם אין גואל הדם רשות ביד כל אדם דברי ריה"ג ר"ע אומר רשות ביד גואל הדם וכל אדם חייבין עליו מ"ט דריה"ג מי כתיב אם רצח ור"ע מי כתיב ירצח אמר מר זוטרא בר טוביה אמר רב רוצח שייצא חוץ לתחום ומצאו גואל הדם והרגו נהרג עליו
49. ובנו בתים (יחזקאל כח, כו) - עושין מעקה לגג ולמרפסת מעשה הדיוט אבל לא מעשה אומן
50. והעליתיד מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך (כט, ד) - צידי חיה ועופות ודגים שנזדמנו להם מינין טמאין מותרין למוכרן לגוים

1. נדרים לב	11. סנהדרין לו	21. בבא קמא נ	31. ברכות כג	41. כתובות עז
2. קידושין עא	12. מגילה יד	22. סוכה מט	32. יומא ל	42. בבא בתרא קכא
3. מנחות ד	13. יומא נב	23. מועד קטן ה	33. שבת קז	43. ביצה מ
4. פסחים צט	14. גיטין סט	24. פסחים נג	34. שבועות מג	44. *ברכות לה*, *גיטין פא*, ב"מ פח
5. פסחים קח, שקלים ח	15. הוריות יב	25. זבחים ג	35. נזיר נ	45. תענית ט
6. נדרים מט	16. ברכות סא	26. זבחים צה	36. עירובין ל	46. בבא בתרא כד
7. סנהדרין יט	17. בבא קמא מח	27. גיטין סא	37. יומא מט	47. ראש השנה לה
8. יבמות קד	18. שבת יד	28. עבודה זרה נה	38. זבחים קט	48. מכות יב
9. כתובות לו	19. נדרים נא	29. בבא בתרא סח	39. שקלים יז, *תענית כט*	49. מועד קטן יא
10. סוטה מג	20. סוכה כט	30. שבת קז	40. חגיגה יב	50. פסחים כג